

П'ЯНЕ ПРОВАЛЛЯ

На в'їзді до села Мишурин Ріг, що розташоване на території Верхньодніпровської міської територіальної громади є провалля, яке називають П'яним. Ось яку легенду розповідають місцеві жителі.

Жив колись у селі один чоловік на прізвище Шквиря. Він умів грати на скрипці, і був таким добрим скрипалем, що його запрошували грати на весіллях та хрестинах, навіть, у сусідні села.

Так було і цього разу. Він грав на весіллі чи то в Лихівці, чи в Хомичівці. Весілля затяглося. Додому він повертався, коли зовсім споночило, але дорога до свого села йому була добре знайома. Чоловіка на весіллі добряче пригостили, отож, він був досить-таки на підпитку.

От іде він собі, щось виспівує. Ось вже й село з'явилося. Вогні засвітилися. З крайньої хати вибігли якісь люди, по-святковому вбранні, підбігли до нього та й почали благати пограти їм на їхній вечірці, бо мовляв, усе є, а музики немає. Чоловік спочатку відмовлявся, але його так сильно прохали, що він не витримав і погодився.

Підхопили його по-під руки ті люди, завели до світлиці, а там за столами сидять пани, так ошатно вбрані! А на столах яких тільки напоїв та наїдків нема! Отож, і його посадили за стіл, пригостили. А потім він почав грати, а гості – танцювати. Весело було! Аж раптом десь почулося: «Ку-ку-рі-ку!», все закрутилося й зникло: і кімната, і стіл, і гості.

Озирнувся навколо бідний чолов'яга і жахнувся: сидить він на височенному шпилі, а біля нього, де за мить до цього страви панські стояли, кінські кізяки лежать, а навколо – глибоке провалля!

Десь далеко в селі перегукувались вже треті півні, починало світати... І зрозумів тоді Шквиря, що це він не у людей, а у нечистої сили грав на вечірці. Відразу ж куди й хміль подівся! Почав чоловік молитися. Проте злізти вниз сам так і не зміг.

Удень хтось проходив неподалік та й почув, як бідолаха кликав на поміч. З усього села люди зносили драбини і зв'язували їх до купи, що зняти Шквирю з того шпилю.

Дуже довго, дивуючись, переказували цю історію один одному жителі села. А провалля на в'їзді у Мишурин Ріг і досі називають П'яним.

Легенда записана зі слів мешканки села А. Кошик.